

Evangelí del dilluns de la setmana XXX de durant l'any: la misericòrdia del Crist

Evangelí i comentari del dilluns de la setmana XXX de durant l'any. “Li va imposar les mans i a l'instant ella es redreçà i glorificava Déu”. El Senyor ens imposa les mans a la comunió eucarística i a la confessió. No dubtem a encomanar-li els nostres propòsits de millora.

Evangelí (*Lc 13, 10-17*)

Un dissabte, Jesús ensenyava en una de les sinagogues. Hi havia allà una dona que des de feia divuit anys tenia una malaltia produïda per un esperit. Anava tota encorbada i no es podia redreçar per res. Jesús, en veure-la, la va cridar i li digué:

—Dona, quedes lliure de la teva malaltia!

Li va imposar les mans i a l'instant ella es redreçà i glorificava Déu. Però el cap de la sinagoga, indignat perquè Jesús havia curat en dissabte, deia a la gent:

—Hi ha sis dies per a treballar. Veniu a fer-vos curar un d'aquests dies i no en dissabte.

El Senyor li contestà:

—Hipòcrites! ¿No és veritat que també en dissabte tots deslligueu el bou i l'ase de l'estable i els porteu a l'abeurador? ¿No calia, doncs,

precisament en dissabte, deslligar aquesta filla d'Abraham que Satanàs tenia subjectada des de feia divuit anys?

Amb aquestes paraules, tots els seus adversaris van quedar avergonyits. La gent, en canvi, s'alegrava de totes les coses extraordinàries que feia.

Comentari

La dona de la narració de l'Evangelí feia gairebé vint anys que estava encorbada sense poder-se redreçar; la malaltia, però, la fa humil: s'apropa a Déu, va a la sinagoga. El Crist, que penetra els cors, veu en aquella dona una ànima senzilla i purificada. Li imposa les mans i s'hi adreça: “Quedes lliure de la teva malaltia!”

És una imatge preciosa del
sagrament de la misericòrdia de Déu,
de la confessió, en la qual Jesús ens
deslliura dels lligams del pecat,
beneint-nos amb les seves mans per
alliberar-nos del mal. Quina alegria
pregona va sentir aquella dona!
Podia alçar-se i aixecar amb facilitat
l'esguard al cel. La seva mirada es va
trobar amb la mirada del Senyor i
llàgrimes de gratitud van solcar-li la
cara.

L'Evangelí relata a continuació la
reacció irada del cap de la sinagoga,
que posa l'observança d'un precepte
per sobre de la misericòrdia. Una
reacció que amagava hipocresia i
que contrasta amb la joia de la gent
en veure les meravelles que feia
Jesús. No vol el diable –l'enemic de la
nostra santedat– que ens apropem al
Cor misericordiós de Jesús i posa tota
mena d'obstacles, fins i tot citant la
paraula de Déu! Cal que reaccionem
amb fermesa, per anar al Senyor i

amb senzillesa mostrar-li els nusos
que ens tenallen l'ànima, perquè la
seva misericòrdia els deslligui.

Si romangués en nosaltres algun
afecte al pecat, viurem encorbats
sense poder aixecar la vista al cel,
amb la mirada baixa, ocupats només
de les coses de la terra, com si Déu no
existís. L'afecte al pecat tenalla,
provoca un replegament sobre
nosaltres mateixos: l'horitzó de la
vida s'estreny i els millors talents es
desaprofiten.

El cor de l'home ha nascut de Déu i
en té anhels d'infinit. Pot conformar-
se amb la cosa efímera; això, però, no
calma la seva set profunda, camina
en cercle sense avançar, es traeix a si
mateix i els intents de donar alguna
utilitat a la seva vida es van pansint i
acaben sent castells de sorra.

Omplim el nostre cor dels anhels
veritables, que ens donen plenitud i

que ens fan anar alçats, amb
l'esguard al cel.

Miguel Ángel Torres-Dulce //
Chastagner Thierry - Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/gospel/evangelis-del-
dilluns-de-la-setmana-xxx-de-durant-
lany-la-misericordia-del-crist/](https://opusdei.org/ca/gospel/evangelis-del-dilluns-de-la-setmana-xxx-de-durant-lany-la-misericordia-del-crist/)
(15/03/2026)